

Innspel til høyring om minsteareal hjort 2.3.2022.

Hjorten har i all for lang tid fått tatt seg til rette på dei beste jordbruksareala i kommunen, og i einskilde område er det ekstremt store flokkar av dyra som kontinuerleg lagar veldig stor skade:

- Hjorten beitar hardt slik at avlingane vert sterkt reduserte, det som står att er svært dårleg fôr pga av trakkskader og avføring.
- Dei mest smakelege og næringsrike grassortane toler ikkje det harde beitepresset og dør ut
- Hjorten lagar brunstgroper som øydelegg enga.
- Hjorten øydelegg skog og gjer det nyttelaust å replante hogstfelt

Hjorten øydelegg for store verdier i eng ved det direkte avlingstapet, og ved kostnader til stadig fornying av eng som vert øydelagd og dør ut. På Osterøy er det dessverre stadig færre og færre aktive bønder med eit driftsopplegg som krev topp kvalitet og størst mogeleg avling. Det er difor veldig få enkeltpersonar som betaler svært dyrt for at store hjorteflokkar forsyner seg av det som skulle vore maten til husdyra. Landbruket er svært pressa økonomisk, og når ein kanskje berre får hausta halvparten av potensialet er det kritisk for drifta, men og mentalt utfordrande. Bønder i dei mest utsette områda står makteslause og ser på at hordar av hjortedyr øydelegg for mykje meir enn overskotet av drifta, dette må og kan stoppast.

Pengane som ufrivillig vert brukt til å produsere gras til hjorteflokkane kunne gjeve bøndene auka kjøpekraft, og det hadde kome det lokale næringslivet til gode. I tillegg er det eit stort klimamessig problem med skadane. Noko av det enklaste klim tiltaket ein i landbruket kan gjere er å auke avlingskvalitet og mengde lokalt, slik det er no må avlingstapet kompensast med både kjøpt grovfor og kraftfor. Det vert og større klimaavtrykk pr hausta foreining lokalt.

Bøndene på Osterøy produserer mat i ei verd full av kriser. Å kunne nytte dei lokale ressursane mest mogeleg effektivt er til det beste for bonden og nøkkelen til sjølvforsyning og ein klimavenleg matproduksjon. Me har naturgjevne avgrensingar på alle kantar og eit klima som ikkje alltid spelar på lag, men hjorten kan gjerast noko med og er ei unødvendig byrde. Det er bonden sitt yrke å produsere mat, men det er ikkje bonden sitt ansvar at det vert produsert mat på Osterøy og i Noreg. Det er det samfunnet med politikarane i spissen som legg føringar for og bestemmer om er ynskjeleg og mogeleg. Det er rett og viktig at ein no prioriterer å få vekk dei hjortedyra som er skadedyr på innmark, og lagar til eit system som gjer det mogeleg å få tatt ut dyr i ein slik størrelsesorden at det monnar der det er aktiv landbruksdrift og avlingane er meint for husdyr. Osterøy har mykje areal i fjellet og gamalt (dessverre) ikkje skjøtta jordbruksareal der hjorten kan leve godt som beitedyr utan å være til skade.

Mvh
Eileen Aasheim
Bonde